אוצר מדרשים — אגדתא דשמעון כיפא נוסחא א

אגדתא דשמעון כיפא

[בית המדרש ח"ה 60]

ויהי אחרי הדברים האלה ויגדל מריבה בין הנוצרים ובין היהודים, כי כאשר ראה נוצרי את יהודי הרג אותו, והצרה היתה הולכת ותוקפת עד שלשים שנה. ויתאספו הנוצרים לאלפים ולרבבות, וימנעו את ישראל מלעלות לרגל, והיתה צרה גדולה בישראל כיום שנעשה בו העגל, ולא היו יודעים מה לעשות. אך אמונתם מתחזקת והולכת, ויצאו שנים עשר אנשים ויתהלכו בשנים עשר מלכיות, ויתנבאו בתוך המחנה נביאותיהם, ויטעו ישראל אחריהם, והם היו אנשי שם ויחזקו את אמונת ישו כי אמרו שהם שלוחיו, ויתלקטו אחריהם עם רב מבני ישראל. ויראו החכמים את הדבר הרע הזה וירע להם מאד, ויאמר איש אל רעהו אוי לנו כי חטאנו שבימינו נהיתה הרעה הזאת בישראל אשר לא שמעו אנחנו ואבותינו, ויצר להם מאד וישבו ויבכו וישאו עיניהם אל השמים, ויאמרו אנא ה' אלהי השמים תן לנו עצה מה לעשות כי אנחנו לא נדע מה לעשות ועליך עינינו כי נשפך דם נקי בקרב עמך ישראל על אדות אותו האיש. עד מתי יהיה זה לנו למוקש שתחזק יד הנוצרים עלינו והורגים אותנו כמה וכמה, ואנחנו נשארים מעט. ובעון מוקשי עמך בית ישראל נעשה זאת, ואתה למען שמך תן לנו עצה מה לעשות להיות נבדלים מעדת הנוצרים. ויהי ככלותם לדבר ויקם זקן אחד מן הזקנים ושמו שמעון כיפא, והיה משתמש בבת קול, ויאמר להם: שמעוני אחי ועמי, אם טוב בעיניכם דברי אבדיל את האנשים האלה מעדת בני ישראל ולא יהיה להם חלק ונחלה בקרב ישראל, אך אם תקבלו עליכם את העון. ויענו כלם ויאמרו: נקבל עלינו העון אך כאשר דברת עשה. וילך שמעון כיפא בתוך ההיכל, ויכתוב את השם הגדול ויקרע בשרו וישם הכתב בתוכו, ויצא מן המקדש ויוציא את הכתב וילמוד את השם. וילך אל עיר מטרופולין של הנוצרים ויצעק בקול גדול ויאמר, כל מי שיאמין בישו יבא אלי כי אני שלוחו. ויאמרו לו, תן לנו אות ומופת. ויאמר להם, מה אות אתם מבקשים ממני? ויאמרו, האותות אשר עשה ישו בחייו עשה לנו גם אתה. ויאמר, הביאו לי מצורע, ויביאו לו. וישם ידיו עליו והנה נרפא. ויאמר להם עוד הביאו לי מת אחד, ויביאו לפניו, וישם ידו עליו ויחי ויעמוד על רגליו. ויראו האנשים האלה ויפלו לפניו ארצה ויאמרו לו, באמת אתה שלוחו של ישו כי הוא עשה לנו כך בחייו. ויאמר להם שמעון כיפא, אני שלוחו של ישו והוא צוה עלי ללכת אליכם, השבעו לי אם תעשו ככל אשר אני מצוה אתכם. ויענו כלם ויאמרו, כל אשר תצונו נעשה. ויאמר להם שמעון כיפא, דעו כי ישו היה שונא לישראל ותורתם כמו שניבא ישעיה חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה נַפְשִׁי (ישעיה א' י"ד), ועוד דעו לכם שאינו חפץ בישראל כמו שניבא הושע (א' ט') כִּי אַתֶּם לֹא עַמִּי, ואף שיש בידו לעקור אותם מן העולם ברגע אחד מכל מקום אינו רוצה לכלותם, אך הוא רוצה להניח אותם כדי שיהיה תלייתו

וסקילתו לזכרון לדורי דורות. ורוב ענוי הגדול שהיה סובל כל היסורים כדי לפדות אתכם מן הגיהנם. ועתה הוא מזהירכם ומצוה לכם שלא תעשו עוד רעה לשום יהודי, ואם יאמר יהודי לנוצרי לך עמי פרסה ילך עמו שתי פרסאות, ואם יכנו יהודי על הלחי השמאל יטה לו גם הלחי הימין, כדי שיאכלו שכרם בעוה"ז ובעולם הבא יהיו נדונים בגיהנם, ואם תעשו כך תזכו לשבת עמו במחיצתו. והנה הוא מצוה עליכם שלא תחוגו את חג המצות, אך תחוגו את יום מיתתו. ובמקום חג השבועות תחוגו ארבעים יום משנסקל ועלה לרקיע אח"כ. ובמקום חג הסוכות תחוגו יום לידתו, וביום השמיני ללידתו תחוגו היום אשר נמול בו. ויענו כלם ויאמרו, כל אשר דברת נעשה אך אם תשאר אצלנו. ויאמר, אנכי יושב ביניכם אם תעשו לי כאשר צוה עלי לבלתי לאכול שום מאכל רק לחם צר ומים לחץ, ועליכם לבנות לי מגדל בתוך העיר ואשב בו עד יום מותי. ויאמרו, כדבריך כן נעשה. ויבנו לו מגדל, ויהי לו המגדל לדירה ויתנו לו חק דבר יום ביומו עד יום מותו לחם ומים וישב בתוכו, ויעבוד את אלהי אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ויעש פיוטים לרוב מאד וישלחם בכל גבול ישראל למען יהיה לו לזכרון בכל דור ודור, וכל פיוטיו אשר עשה שלח לרבותיו. וישב שמעון בתוך המגדל שש שנים וימת, ויצו לקבור אותו במגדל ויעשו כן. אחר כך בנו עליו בנין מפואר, ועדיין מגדל זה ברומי וקורין אותו פיטר והוא שם של אבן, שישב שם על האבן עד יום מותו.